KONINKRIJK BELGIE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, achtste kamer, op 6 april 1993 door de Voorzitter van de Executieve en Gemeenschapsminister van Financiën, Gezondheid en Gezin, Sport en Toerisme van de Duitstalige Gemeenschap verzocht hem van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "zur Billigung der Urkunde vom 2. Dezember 1992 zur Abänderung der Statuten der Stiftung "Euregio Maas-Rijn"", heeft op 4 mei 1993 het volgend advies gegeven :

Het ontwerp van decreet heeft als doel de toetreding goed te keuren van de Duitstalige Gemeenschap tot de stichting "Euregio Maas-Rijn".

Deze stichting naar Nederlands recht is op 9 april 1991 bij notariële akte te Maastricht opgericht. De oorspronkelijke leden zijn de Nederlandse provincie Limburg, de Belgische provincies Limburg en Luik en de regio Aachen e.v., deze laatste zijnde een privaatrechtelijke rechtspersoon naar Duits recht.

De Executieve wenst dat de Duitstalige Gemeenschap als een volwaardig lid tot de stichting toetreedt. Daartoe zijn de statuten van de stichting op 2 december 1992 bij notariële akte gewijzigd.

De vraag is of die toetreding, om rechtsgeldig te zijn, enige tussenkomst van de Raad van de Duitstalige Gemeenschap behoeft.

Het antwoord op die vraag is bevestigend.

Van te voren dient evenwel duidelijk te worden gesteld dat het hier niet gaat om de instemming bij decreet met een verdrag of akkoord zoals bedoeld in artikel 16 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen (een bepaling die van overeenkomstige toepassing is op de Duitstalige Gemeenschap krachtens artikel 5 van de wet van 31 december 1983 tot hervorming der instellingen voor die Gemeenschap).

Een verdrag, zelfs indien het een "akkoord" wordt genoemd, is een overeenkomst gesloten bij geschrift door staten en die wordt beheerst door het internationaal publiek recht (zie Verdrag inzake het Verdragenrecht, gesloten te Wenen op 23 mei 1969).

De in het ontwerp bedoelde toetreding tot een privaatrechtelijke stichting beantwoordt niet aan die omschrijving. Immers, de oorspronkelijke leden van de stichting zijn geen staten of gelijkwaardige internationale rechtspersonen en het erop toepasselijke recht is niet het internationaal recht, maar het Nederlands recht.

De tussenkomst van de decreetgever is nochtans noodzakelijk omdat artikel 59ter, § 2, eerste lid, 4°, van de Grondwet bepaalt dat de Raad van de Duitstalige Gemeenschap de "internationale samenwerking" "bij decreet" "regelt", "daarin begrepen het sluiten van verdragen". De tussenkomst van de Gemeenschapsraad is dus vereist voor een groter aantal aangelegenheden van internationale aard dan alleen de verdragen, zoals in dit geval de medewerking aan een buitenlandse stichting die internationale doeleinden nastreeft.

Ten overvloede kan daaraan worden toegevoegd dat krachtens artikel 78 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 (een bepaling die krachtens artikel 51 van de wet van 31 december 1983 van overeenkomstige toepassing is op de Duitstalige Gemeenschap), de Executieve geen andere macht heeft dan die welke de Grondwet en de wetten en decreten haar uitdrukkelijk toekennen. Ook daaruit blijkt dat een

optreden van de decreetgever vereist is om de Executieve te machtigen tot de stichting toe te treden of om aan die toetreding de geëigende rechtsgevolgen toe te kennen.

De kamer was samengesteld uit

de Heren :	J. NIMMEGEERS,	kamervoorzitter,
	W. DEROOVER,	staatsraden,
	J. VERMEIRE,	
de Heer :	J. GIJSSELS,	assessoren van de
Mevrouw :	Y. MERCHIERS,	afdeling wetgeving,
Mevrouw :	F. LIEVENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. B. SEUTIN, auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door Mevr. M.-C. CEULE, referendaris.

DE GRIFFIER, DE VOORZITTER,

F. LIEVENS. J. NIMMEGEERS.